

Timo Kellaranta (s. 1951)

”Valokuvani liikkuvat kohteen sijaan kielen omalakisella alueella. Tähtään siihen, että esittävä aines väistyy ja aineeton ottaa valtaa. Häivytän valokuvalle ominaiset tunnistuskohdat ja mittakaavat taka-alalle. Näin mukaan pujahtaa maalauksen ja piirroksen elementtejä, tervetulleita nekin. Koetan avata ovea runolliseen tilaan, jossa voin työskennellä vapain mielin ja jossa taiteilijan kapasiteettini pääsee estoitta esiin.

Annan kuville ja sarjoille nimen, jota mietin tarkasti. Kuvan ja sanan liitto vaatii joskus pitkän seurustelusuhteen, toisinaan parit löytyvät nopeasti. Nykyään nimeän kuvan mielelläni espanjaksi, koska espanja on niin kaunis kieli. Kuva saattaa jäädä myös nimeämättömäksi. Sana ei täydennä kuvaa, vaan on sen erottamaton osa, ilman sitä viesti jää puolitiehen.

Kun uusi sarja on valmis, kaikki on hetken kirkasta ja selvitettyä, hiljaisuus rikkeetön, kuvieni kaltainen. Sitten tilaan astelee uusi tekijä, katsoja. Hänen ajatuksiaan ei voi johdatella. Vasta kun työn luovuttaa pois käsistään, se alkaa muuttua todeksi.”

Kuva: Auli Leskinen

Tamara Piilola (s. 1977)

”Tuotantoni koostuu suurikokoisista öljymaalauksista, joissa kasvimaailman runsaus on läsnä väreissä ja muodoissa. Luonnossa esiintyvät vyöryt ovat yksityiskohtiensa takia mielestäni loputtoman kiinnostavia katsella. Maalauksiani on usein luonnehdittu valokuvamaisiksi, koska ne ovat niin kiinni esittävässä kuvaperinteessä. Luonnoksissani on usein voimakas valo, joka leviää läpi kuvan muodostaen kiinnostavia muotoja ja tyhjiä kohtia. Luonnosten tekeminen tietokoneella on nykyään olennainen osa itse maalausprosessia. Jotta maalaus näyttäisi mahdollisimman keveältä, ilmalvalta ja suvereenilta, sen alla on oltava tukeva rakenne, jonka päällä voi irrotella maalausjäljen ja esittävyuden kanssa.

Kädenjälkeni on aika iso ja siveltimenjälki saa näkyä. Isolla pinta-alalla katseen on mahdollista kiepsahtaa nurinpäin niin, että muoto muuttuu toiseksi ja hahmottamisen haastavuus vie ajatuksia uusiin suuntiin. Paras maalausjälki syntyy itsestään ja tiedostamatta. Puhdas väri ja kerralla valmiiksi maalattu pinta on kaunein. Usein hahmottamisen monet mahdollisuudet tulevat esiin vasta maalatessa, ja olen oppinut kantapään kautta varomasta liikaa tai suunnittelemasta lopputulosta liian tarkasti. Maalauksissani on useita tasoja. En alleviivaa niitä, sillä en halua olla päälleliimaamassa merkityksiä. Maalauksilla on mielestäni kyky ilmaista ajatuksia hienovaraisemmin, eri reittejä. Katson itsekin maalauksiani hieman yllättyneenä ja pidän siitä.”

www.tamarapiilola.com

Teoskuvat: Jussi Tiainen

Kuva: Veikko Käihkönen